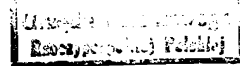

Warszawa, dnia 2 maja 1951 r.

B 256 27/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34121

Kl. 87 a, 22

Aarne Johan Ristola

(Karhula, Finlandia)

Narzędzie do naprawy łańcuchów rolkowych

Udzielono z mocą od dnia 29 grudnia 1947 r.

Pierwszeństwo: 10 sierpnia 1943 r. (Finlandia)

Wynalazek niniejszy dotyczy narzędzia, ułatwiającego wymianę nitów i ogni przy naprawie łańcuchów rolkowych dla rowerów, motocykli lub tym podobnych pojazdów. Narzędzie to składa się z uchwyty lub podobnej części, za którą można je ująć, zakończonej z jednej strony głowicą z wycięciem do umieszczania naprawionego łańcucha, i trzpienia śrubowego, który można wkręcać w ściankę głowicy z jednej strony wycięcia tak, iż dochodzi on do szczeliny w drugiej ściance głowicy.

Narzędzie posiada również prowadnicę do środkowania rolki i otworu ogniwa łańcucha. Prowadnica jest wykonana tak, że można ją przesuwąć wzdłuż szczeliny w ściance głowicy. Posiada ona z jednej strony trzpień środkujący, który po umieszczeniu prowadnicy w szczelinie leży na tej samej osi co trzpień śruby. Prowadnica może być zaopatrzona na obu końcach w trzpień środkujący najlepiej o różnych średnicach.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok boczny narzędzia; fig. 2 — widok z góry w powiększo-

nej podziałce, z prowadnicą w szczelinie i z ogniwem łańcucha umieszczonym na trzpieniu środkującym; fig. 3 — również widok z góry, podobny jak na fig. 2, w chwili wprowadzania sworznia do łańcucha rowerowego, a fig. 4 — trzpień środkujący prowadnicy w podziałce powiększonej.

Jak widać z rysunku, uchwyt 1, za który ujmujemy się narzędzie, posiada kształt śrubokrętu. Na drugim końcu uchwyty znajduje się głowica z wycięciem 2 do wkładania naprawianego łańcucha 3 (fig. 3). Wycięcie ograniczone jest ściankami 4 i 5. Ścianka 4 posiada nagwintowany otwór, w który wchodzi trzpień śruby 6. Na jednym końcu trzpień ten jest zakończony czopem 7 do wypychania sworzni 8 z naprawianego łańcucha, na drugim zaś końcu posiada lekkie wgłębienie z nieznaczną wypukłością 9 w środku. Mniej więcej na połowie długości trzpienia śruby 6 umieszczona jest dźwignia 10, służąca do obracania trzpienia i ukształtowana na wolnym końcu jako klucz do śrub.

W ściance 5, służącej za oparcie przy wypychaniu lub wtłaczaniu sworzni 8, znajduje się

szczelina 11, w której można osadzić przesuwnie prowadnicę 12.

Prowadnica 12 posiada trzpień środkujący 13, znajdujący się na osi trzpienia śruby 6 po osadzeniu prowadnicy w szczelinie. Jak widać z fig. 4, trzpień środkujący 13 łączy się z prowadnicą 12 za pomocą stożka 14 i jest zakończony kłem 15. W celu zapobieżenia zgubieniu prowadnicy 12 jest ona przymocowana do uchwytu za pomocą łańcuszka 16 i śrubki 17. Ta sama śrubka 17 przytrzymuje odpowiedni uchwyt sprężyny 18 z otworem 19 na jednym końcu, do którego można wsunąć prowadnicę 12, skoro się jej nie używa.

W celu wymiany ogniwa łańcucha 3, umieszcza się łańcuch w wycięciu 2. Trzpień śruby 6 odwraca się tak, aby czop 7 był skierowany w stronę wycięcia 2, po czym wkręca się śrubę, dzięki czemu czop 7 wypycha sworzeń z łańcucha. Po tej czynności odwraca się trzpień śruby 6 w położenie przedstawione na fig. 1 i umieszcza prowadnicę 12 w szczelinie 11. Na trzpień środkujący 13 nakłada się nowe ogniwo 20 tak, aby trzpień przechodził przez otwór 21 ogniwa, do którego zamierza się wprowadzić sworzeń 8. Następnie umieszcza się koniec łańcucha 3 w wycięciu 2, jak przedstawiono na fig. 3. Jak widać, sworzeń 8 znajduje się już częściowo w tulejce 22 łańcucha. Wprowadzenie sworznia do tulejki umożliwia podłużna szczelina 23 w części 4 głowicy. Szczelina 23 leży na tej samej osi co szczelina 11. Przez wkręcanie śruby 6 do części 4 wtłacza się sworzeń 8 do otworu 24 tulejki 22, jego zaś koniec do otworu 21 ogniwa 20, wypychając trzpień środkujący 13 wraz z prowadnicą 12. W czasie wypychania prowadnicy 12 sworzeń 8 kierowany jest kłem 15 trzpienia środkującego 13, który wchodzi do współśrodkowego otworu 25 w sworzniu 8.

Stożek 14 trzpienia środkującego 13 służy do pewniejszego przytrzymania ogniwa nałożonego na trzpień. Ogniwo to nie powinno się przesunąć nawet gdy średnice otworów 21 w ogniwach 20 różnią się nieco między sobą.

Jak widać z powyższego, trzpień środkujący 13 w czasie wtłaczania sworznia 8 musi znajdować się dokładnie na tej samej osi, co trzpień śruby 6. Z tego względu korzystniejsze jest nadanie prowadnicy 12 oraz szczeliny 11 przekroju prostokątnego zamiast okrągłego. Najodpowiedniejszy jest taki kształt prowadnicy 12, aby można było ją umieszczać w szczelinie tylko w jeden szczególny sposób. Prowadnica 12 może służyć również do wypychania sworzni 8 z łańcucha. Ponieważ kiel 15 trzpienia środkującego 13 może wejść we współśrodkowy otwór 25 na końcu sworznia, przeto można w ten sposób łatwo wy-

pchnąć sworzeń nawet wówczas, gdy jest on zgięty. W czasie wypychania sworzeń można nawet wyprostować.

Jak widać za pomocą tego narzędzia można wykonać wszelkie naprawy łańcucha rolkowego. Przedstawiony na rysunku i opisany sposób wykonania jest tylko przykładem, a poszczególne części narzędzia można rozwiązać konstrukcyjnie w rozmaity sposób, nie przekraczając zakresu wynalazku. Odnosi się to zwłaszcza do kształtu i sposobu umieszczenia prowadnicy 12. Przy zaopatrzeniu prowadnicy 12 w trzpień na obu jej końcach, można przy pomocy tego samego narzędzia naprawiać łańcuchy rolkowe o rozmaitych rozmiarach. Wolny koniec uchwytu 1 (albo dźwigni 10, służącej do obracania trzpienia śruby 6) może posiadać postać klucza do śrub, śrubokrętu, klucza francuskiego lub innego znanego, pożytecznego narzędzia.

Zastrzeżenia patentowe

1. Narzędzie do naprawy łańcuchów rolkowych do rowerów, motocykli lub podobnych pojazdów, składające się z uchwytu i głowicy z wycięciem do umieszczania naprawianego łańcucha, oraz z trzpienia śrubowego wkręcanego do nagwintowanego otworu głowicy tak, iż jeden jego koniec będzie się przesunąć w wycięciu w kierunku tylnej ścianki głowicy narzędzia po przeciwnej stronie wycięcia, w której to ściance znajduje się otwór, biegnący w kierunku długości trzpienia śruby, znamienne tym, że posiada prowadnicę (12) do środkowania tulejki (22) i otworu ogniwa (20), osadzoną przesuwnie w szczelinie (11) wzdłuż otworu i zaopatrzoną w trzpień środkujący (13), który po umieszczeniu prowadnicy w szczelinie (11) leży na osi trzpienia śrubowego (7).
2. Narzędzie według zastrz. 1, znamienne tym, że trzpień środkujący (13) posiada ostre zakończenie stożkowe (15), które wchodzi do współśrodkowego otworu (25) sworznia (8).
3. Narzędzie według zastrz. 1, 2, znamienne tym, że jego uchwyt (1) i dźwignia (10), za pomocą której obraca się trzpień śrubowy (6) są ukształtowane na swych wolnych końcach w postaci klucza do śrub, śrubokrętu, klucza francuskiego lub podobnego narzędzia.
4. Narzędzie według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że oba końce prowadnicy (12) są zaopatrzone w trzpień środkujący (13) o różnej średnicy.

Aarne Johan Ristola
Zastępca: inż. Leon Skarżewski
rzecznik patentowy

